

PO TAURAGNŲ DANGUM

TAURAGNŲ KRAŠTO BENDRUOMENĖS LAIKRAŠTIS

2011 VASARIS NR.22

Pamesta Fleita gailiai verkė, kad jau seniai niekas ją negroja. Pro šalį eidamas Asilas stipriai į ją pūstelėjo, ir pasigirdo toks švelnus garsas, kokio per visą savo gyvenimą nebuvo girdėjęs nei Asilas, nei Fleita. Nesuprasdami, kas pasidarė, - mat buvo ne itin didelio proto, nors proto galia abu ir tikėjo, - kuo skubiausiai išsiskyrė, gėdydamiesi paties gražiausio dalyko, nutikusio per jų liūdną gyvenimą.

Kiek daug mūsų gyvenime pamestų fleitų ir asilų. Daugelis taip ir lieka svetimi patys sau, slėpdami, kas esa, ir prašo meilės iš kitų, nepažįstamų, taip pat slepiančių savo tikrąjį veidą. Bet štai netikėtai – prabudimas, atsivėrimas, šviesos spindulys... Deja, toliau nieko. Nes pritrūksta drąsos. Reikia daug drąsos mylėti. Ne mažiau drąsos reikia ir leisti būti mylimam.“

Bruno Ferrero

Vasario 14 - Valentino diena.

Vasario mėnesio jubiliejai

50 - metų švenčia **Rimanta Gaidienė** iš Gaidžių kaimo, tauragniškis **Gintautas Kraujalis** ir **Antanas Karalius** iš Klykių;

60 metų sukanka **Jadvygai Varnienei** iš Šeimaties, **Valdemarui Misiūnui** iš Klykių ir **Genei Mačiulevičienei** iš Tauragnų;

70 - **Janinai Stundžienei** iš Tauragnų, **Leokadijai Lebedevienei** ir **Vitalijai Gürkšnienei** iš Žiezdrų kaimo, **Antanui Trinkūnui** iš Bajorų ir **Irnui Musteikiui** iš Pilkenių;

75 – eri sukanka **Juozapui Židoniui** iš Nečioniškio;

80 - metų švenčia **Konstancija Bagdonienė** iš Sėlės kaimo ir **Juozas Šuminas** iš Vaišnoriškių;

85 metai sukanka **Stefanijai Stundžienei** iš Maleckažemio.

SVEIKINAME JUBILIATUS!

*„Kad svarbūs sumanymai būtų
sėkmingi!*

Kad visad pavyktų pradėti darbai!

*Kad brangūs Jums žmonės būtų
laimingi!*

Draugams atviri būtų Jūsų namai!

Jėgų kad nestigtų!

Širdies kad neslėgtų!

*Kad visad ir viskas Jums būtų
gerai!“*

Vasario 16 d. kviečiame į Nepriklausomybės dienos minėjimą Tauragnų kultūros centre. Jums koncertuos Utenos tremtinių ir politinių kalinių mišrus choras „Ainiai“, vadovaujamas Adolfo Driuko. Pradžia 14 val.

Dėkojame visiems, kurie pernai metais pervedė į bendruomenės sąskaitą du procentus pajamų mokesčio. Jūsų supratimo ir paramos tikimės ir šiais metais. Tai padaryti Jūs galite elektroniniu būdu arba užpildydami reikalingą formą (kreipkitės į Valdą Žebelienę ar Vilną Valienę; Jas kiekvieną darbo dieną rasite kultūros centre). Iki vasario 10 d. pažymas užpildė jau 30 žmonių. Ačiū.

RENGINIAI KULTŪROS

CENTRE

(apžvelgė Danguolė Grabauskienė)

Spausdiname **Ligitos Balčiūnienės** eilėraščių, skirtą Sausio 13 - ajai paminėti.**Sausio 13 - oji**

Per 30 tauragniškių sausio 13 d. rinkosi į Kultūros centrą paminėti tragiškų Sausio įvykių. Bronė Juknevičienė priminė susirinkusiems istorinius įvykius, parodė filmuką, skirtą Sausio 13 – ajai. Plevenant atminimo žvakelėms, skambėjo eilėraščiai, moterų ansamblis padainavo patriotinių dainų, prisiminimais apie tų dienų įvykius pasidalino Ona Katinienė. Apie istorinę šios dienos reikšmę kalbėjo seniūnas Alvydas Danauskas.

Aš atėjau iš ten, kur žemė nerimu alsavo,
Tą baugią naktį, šalto sausio vidury,
Tą tryliktosios naktį prožektoriai žaibavo,
O aš, mirtis juoda, buvau jų apsupty.

Ten tankai krikė, geso jaunos širdys,
Nebuvo keturiolikai vilčių jokių,
Įsiklausykim, juk ir šiandien girdim,
Tą aimanavimą, dejones tų žmonių.

Aš atėjau iš ten, kur šaltoj žemėj ramiai ilsis
Kovotojai už laisvę Lietuvos,
Juk Lietuva juos mini, o artimieji ilgis,
Tegul žvakelės amžių amžius jiems liepsnos.

Juditos Leitaitės koncertas

Vos prabyla tavo akys,
Tavo siela atvira,
Vėl stipriau širdis man plaka,
Virpa vėl joje aistra –

Tai Mocarto daina iš Juditos Leitaitės repertuaro, atlikta tą vakarą Tauragnuose itin artistiskai ir jausmingai, kaip ir visi kiti kūriniai. Tarptautinių konkursų laureatė, Lietuvos Nacionalinės Filharmonijos solistė Judita Leitaitė yra viena iš aktyviausių ir ryškiausių Lietuvos dainininkių. Ji koncertavo Skandinavijos šalyse, JAV, Pietų Afrikos Respublikoje, Belgijoje, Izraelyje, Prancūzijoje, Didžiojoje Britanijoje, Rusijoje, Lenkijoje, Vokietijoje. Dainavo daugelyje festivalių ir muzikos švenčių. O vasario pradžioje jos atliekami kūriniai džiugino mus visus. Tiesa, susirinko žiūrovų apie penkiasdešimt, ne tiek jau daug, tačiau tie, kurie atėjo, tą valandą praleido tikrai dvasingai.

Solistė atliko Cezario Franko giesmę „Panis Angelikus“, kuri paprastai giedama bažnyčiose, F. Šuberto serenadą, Batisto Vekerleno pastoralę, dainą iš operetės „Paukščių pardavėjas“, skambėjo ir populiarioji N. Vijeti daina „Pirkite mano žibuokles“.

Kartu su soliste koncertavo Vilniaus kvartetas: Audronė Vainiūnaitė (I smuikas), Artūras Šilalė (II smuikas), Girdutis Jakaitis (altas), Augustinas Vasiliauskas (violončelė). Vilniaus kvartetas yra apkeliavęs per 50 pasaulio šalių, kasmet surengia po 80 koncertų Lietuvoje ir užsienyje. Savo krašto muzikinę kultūrą jis garsina tarptautiniuose festivaliuose ir kituose prestižiniuose renginiuose.

Salėje ypač išraiškingai nuskambėjo kvarteto atliekami kompozitoriaus Ravelio kūriniai.

Nors koncerto pradžioje Judita Leitaitė sakė, kad jai niekada neteko dainuoti Tauragnuose, salėje atsirado tokių, kurie paprieštaravo – „buvot, buvot...“. Matyt, tų išvykų tie daug, kad solistė ir pamiršo kažkada koncertavusi ir mūsų miestelyje. Smagu, kad žmonės nepamiršo ir atėjo pasiklausyti dar kartą. Vadinasi, tokie koncertai tikrai reikalingi.

Danguolė Grabauskienė

Tradicinis kraštiečių susitikimas Vilniuje

Paskutinį sausio šeštadienį, kaip ir kasmet, Vilniuje rinkosi kraštiečių klubo „Indraja“ nariai. Šiomet jie susirinko jau 22 kartą. Pagal tradiciją visi susitinka Vilniaus dailės akademijoje, kur ir dirba šio klubo prezidentas Arvydas Šaltenis. Jau tradicija, kad Vilniuje gyvenantys kraštiečiai laukia žemiečių iš visų Utenos seniūnijų, kuriuos jau daugelį metų suburia ir pasirūpina pristatyti į Vilnių uteniškis Romualdas Valančiūnas. Mūsų seniūnas Alvydas Danauskas dėl seniūnijos keliuose vykusio ralio negalėjo dalyvauti, taigi Tauragnams atstovavo Aldona Tartilienė ir šių eilučių autorė.

Nuvažiavus mūsų laikė įdomi pažintinė ekskursija po Valdovų rūmus. Mūsų gidas - dr. Kazys Napoleonas Kitkauskas – vienas žymiausių bei kompetentingiausių lietuvių architektų restauratorių, Lietuvos nacionalinės kultūros ir meno premijos laureatas. Atkurtas įspūdingas renesansinio stiliaus pastatas saugo unikalias, autentiškas, turtingas XIII–XVII a. Lietuvos valdovų rezidencijos liekanas. Vaikščiodami po požemius ir menes matėme, kiek padaryta, o taip pat koks didžiulis darbas dar laukia, dar neįrengtos nuolatinės ekspozicijos erdvės bei lankytojų aptarnavimo patalpos, dėl to iki šiol Rūmų lankymas buvo organizuojamas tik su specialiais statybininkų leidimais.

Po ekskursijos visi rinkomės Vilniaus dailės akademijos salėje. Čia galėjai pamatyti daug garsių žmonių, kilusių iš Utenos krašto. Tradiciškai visus susirinkusiuosius sveikino viceprezidentė Gražina Kadžytė ir prezidentas Arvydas Šaltenis. Koncertavo Rimanto Vaiginio vadovaujamas choras „Indraja“ bei operos solistė, kilusi iš Molėtų, Regina Šilinskaitė. Tylos minute buvo pagerbtas atminimas tų, kurie jau iškeliavo Amžinybėn, vėliau tradiciškai buvo pasveikinti garbių jubiliejų sulaukę kraštiečiai. Juos sveikino Utenos rajono savivaldybės mero pavaduotojas Vidmantas Valinčiaus ir savivaldybės kultūros skyriaus vyr. specialistė Zita Mackevičienė. Kalbėjo seimo nariai Milda Petrauskienė, Edmundas Pupinis, Valentinas Mazūronis.

Neformalus bendravimas tęsėsi jau kitoje salėje prie gausiai vaišėmis apkrautų stalų. Sutikome kaip visada geros nuotaikos ir naujų idėjų kupiną mūsų kraštiečių Romualdą Šimkūną, bendravome su Tauragnuose gerai žinomais žmonėmis Gražina Kadžyte ir Romu Pakalniu. Visus juos pakvietėme atvykti Kovo 11 – dieną į

Tauragnus, kur, kaip ir kasmet, prisiminsime mūsų garbiąją kraštiečių Eugeniją Šimkūnaite. Juk iš tiesų, kaip sakė Romas Pakalnis, mokyklą uždarė, bet juk žmonės liko, todėl tradicijos turi būti tęsiamos. Renginys, skirtas Eugenijai Šimkūnaitei, planuojamas kovo 11 d. 12 val. Kultūros centro salėje.

Puiku, kad kraštiečių susitikimai kasmet vyksta Vilniuje. Pagalvojome, kad kažko panašaus labai trūksta Tauragnams. Juk mes neturime tradicinės Kraštiečių šventės, kuri suburtų po visą Lietuvą išsibarsčiusius šio krašto žmones... Tradicija būtų graži ir labai prasminga. Vertėtų visiems apie tai pagalvoti.

Susitikę turi apie ką pasikalbėti **Romualdas Šimkūnas** ir **Aldona Tartilienė**

Su 70 - mečiu **Romą Pakalnį** sveikina Utenos rajono savivaldybės mero pavaduotojas Vidmantas Valinčiaus ir Sudeikių seniūnas Virgilijus Gaižauskas.

“Medžiotojų tampama du kartus gyvenime...”

Valda Žebelienė kalbina ilgametį Tauragnų medžiotojų klubo vadovą **Alvydą Danauską**.

Gerbiamas Alvydai, papasakokite apie klubo susikūrimą, jo veiklą.

Tauragnuose medžiotojų būrelis įsikūrė apie 1960 metus. Jam vadovavo mano tėtis Juozas Danauskas. Vėliau Tauragnų medžiotojų būrelis buvo sujungtas su Kuktiškių būreliu. Atkūrus Nepriklausomybę, sumanėm įkurti medžiotojų klubą. Jam vadovauti ėmėsi šviesios atminties Danielius Skliaustys. Dabar medžiotojų klubas „Tauragnai“ turi 36 narius. Tai Tauragnų ir aplinkinių kaimų, Kuktiškių, Utenos medžiotojai. Keletas gyvena Vilniuje, Kaune. Medžioklės plotai užima 5,5 tūkstančio hektarų. Kai kas mano, kad medžioklė tik turtingųjų užsiėmimas, kad brangiai kainuoja. Neigiu šį mitą. Reikia kasmet susimokėti nario mokesį, kurio dydį mes patys nustatėme. Šautuvą gali visai nebrangiai įsigyti. Medžiotojų tarpe yra ir niekur nedirbančių. Mūsų medžiotojų klubas kasmet valstybei sumoka 5 tūkstančius litų už medžioklės plotų nuomą. Medžiotojai ne tik medžioja žvėris, bet ir jais rūpinasi, prižiūri žiemą. Savo lėšomis perkami pašarai ir vežami į šėryklas. Šiemet jau nuvežėme 4 tonas grūdų ir 16 rulonų šienainio. Vežti turime pastoviai, nes kitaip žvėrys nusilps ir jų sumažės. Mes turime rūpintis žvėrių populiacijos gausumu. Ūkininkai vasarą nuolat keiksnoja medžiotojus, kai šernai nuknisa bulves ar suaria pievą. Kiek galėdami, tariamės su žemių savininkais, statome bokštelius ir tykojame šernų prie pasėlių. Betgi vien medžiotojai neapsaugos nuo šernų. Reikia ir patiems savininkams rasti būdų, kaip apsitverti bulvių laukus, statyti baidyklės. Bent jau mūsų krašte, kur nėra stambių ūkių, savo kelių arų bulvių plotelį kiekvienas gali nesunkiai apsaugoti.

Dabar pakalbėkim apie vilkų medžioklę. Internetu skaičiau, kad 2010-2011 metų sezonui respublikoje galima sumedžioti 60 vilkų. „Žalieji“ baiminasi, kad nebūtų išnaikinti „miško sanitarai“. Ūkininkai piktinasi, kad vilkai nešaudomi.

Iš tikrųjų, šitie „miško sanitarai“ padaro nemažai žalos ūkininkų gyvuliams. Net ir labai norėdami, medžiotojai jų visų neiššaudys, nes tai labai migruojantys ir atsargūs plėšrūnai. Per visą savo medžiotojo gyvenimą sumedžiojau tik vieną vilką. Kelis kartus mačiau šmėstelint tarp krūmų. Bendrai, mūsų medžioklės plotuose tebuvo sumedžiota tik keletas vilkų per visą pokarinį

laikotarpį, nors Tauragnų krašte jie svečiuojasi kiekvienais metais. Dabar, žiemos metu, vilkų pėdsakus matėme prie šėryklų. Juk lengviausia pasigauti stirnaitę, kai ji išalkusi, nusilpusi, ateina paėsti. Vilkai vilkais, bet yra didesnių priešų žvėrimis. Tai brakonieriai. Neseniai per televiziją mačiau laidą apie brakonierių daromą žalą. Įsivaizduokit, jie žvėrelius medžioja prie šėryklų. Jei šėryklos netoli kelio ir gerai matomos, nesivargina išlipti iš automobilio. Šauna tiesiai pro mašinos langą. Paskui veža žvėrieną į didžiųjų miestų restoranus. Tokiu „nešvarių“ būdu pelnosi nemažus pinigus. Kaip esame pastebėję, brakonieriavimas suaktyvėja tada, kai miške medžiotojai lankosi rečiau. Labai skaudu, kad naikinami žvėrys tuo metu, kai reikia juos globoti, padėti. Juk ši žiema su storu sniego sluoksniu labai sunki stirnoms. Dalis jų neišvengiamai žus nuo tokių oro sąlygų. Turiu apgailestauti, kad beveik išnyko kiškiai. Čia jau pasidarbavo mangutai, suopiai, lingės. Prie jų prisideda ir mūsų mylimi gandrai. Jie vasaros metu mėgsta „papietauti“ mažais kiškučiais. Dėl kiškių sumažėjimo dar kaltos ir ligos.

Pamenu, prieš keletą metų Tauragnų kultūros centre Jūsų medžiotojų klubas surengė medžioklės trofėjų parodą. Lankytojams buvo į ką pasižiūrėti.

Medžiotojų sėkmė vertinama ne tik sumedžiotų žvėrių kiekiu, bet ir kokybės. Yra įkurta pasaulinė medžioklės trofėjų vertinimo organizacija, kuriai priklauso ir Lietuva. Medžioklės trofėjai: žvėrių ragai, kailiai, plėšrūnų kaukolės, šernų iltys pagal nustatytas normas yra vertinami balais ir geriausieji yra įvertinami bronzos, sidabro ir aukso medaliais. Mūsų klubo medžiotojų sumedžioti du elniai su puikiais ragais buvo įvertinti aukso medaliu, o vilko kaukolė – sidabro, daugiau kaip dešimt šernų turėjo didžiules iltis, vertas aukso apdovanojimo. Daug kitų trofėjų gavo sidabro ir bronzos medalius.

Tauragnų dvare turėjote įsirengę medžiotojų namelį. Dabar, atrodo, renkatės jau kitur?

Dvare tik pagal susitarimą turėjome namelį, prie kurio nebuvo žemės. Kadangi Maleckažemio kaime stovėjo apleistas buvusios parduotuvės pastatas, mes nupirkome tą namą ir 10 arų žemės prie jo. Namą suremontavome, sutvarkėme aplinką. Dabar mūsų medžioklės namelis puošia gyvenvietę. Kaimynai stebi, kad pašaliniai nesisukiotų apie pastatą. Mums smagu ten susirinkti, nes vienodas atstumas tiek nuo Tauragnų, tiek nuo Kuktiškių. Išsinuomavom iš valstybės po du hektarus žemės Meldutiškio ir Bernotiškio kaimuose. Ten sėjame pasėlius. Tai vasarinės ir rudeninės žvėrių šėryklos. Iki žiemos

javai būna pilnai „nukulti“.

Medžioklė – laisvalaikio praleidimo forma, sportas ir gamtos saugojimo būdas. Nereikia, kad mes tik šaudom visus žvėris. Tai būtų tik žvėrių naikinimas. Labai smagu pabūti gamtoje, pabendrauti su linksmomis medžiotojais. Juk čia susitinka ir ir stambūs magnatai, ir paprasti kaimo žmonės, ir medžioklėje jie visi lygūs. Nors per medžioklę pavargstam fiziškai, bet gauname ir geros

energijos įkrovą, kurios užtenka iki kitos medžioklės.

Pabaigoje pasakysiu senų medžiotojų išmintį, kad medžiotoju tampama du kartus: pirmą kartą, kai nušauni pirmąjį žvėrį, ir antrą kartą – kai nešauni į žvėrį, nors tai gali padaryti.

Ačiū už pokalbį.

Nuotraukoje: medžiotojų namelio atidarymo šventė Maleckazemio kaime

Danguolė Grabauskienė

Ar mokame diskutuoti?

Sausio viduryje tauragnišiai rinkosi į sueigą. Seniūnas **Alvydas Danauskas** apžvelgė padarytus darbus, kalbėjo apie miestelio perspektyvas. Su gyventojais bendravo meras **Alvydas Katinas** (matote **nuotr.**), administracijos direktoriaus pavaduotojas **Gintautas Petravičius**, savivaldybės nariai **Nijolė Dumbliauskienė**, **Darius Šinkūnas**, **Raimundas Čepukas**, UAB "Utenos vandenys" direktorius **Adolfas Juršys**. Tauragnišiams ypač rūpėjo būsimas nuotekų tinklas miestelyje, vandens kainos. Kalbėta ir apie kraštietės Eugenijos Šimkūnaitės atminimo išsaugojimą, pasikeista įvairiomis nuomonėmis.

Padiskutuoti, kaip geriau būtų galima panaudoti buvusios mokyklos pastatus,

tauragnišiai dar kartą rinkosi vasario pradžioje. Ir turbūt įrodėme sau ir kitiems, kad diskutuoti dar nemokame, todėl vieningos nuomonės ir nebuvo prieita. Po miestelį pasklidusios kalbos, kad kažkas, atseit, jau žada griauti mokyklą, sukėlė tiek bereikalingų emocijų, kad blaivaus požiūrio į tikrovę ir nebeliko. Žinoma, dar norisi tikėti, kad per likusias dvi savaites aistros kiek pribls ir bus surastas optimaliausias variantas. Taigi **vasario 17 d.** (ketvirtadienį) seniūnas Alvydas Danauskas visų norinčių pasikalbėti šiuo klausimu laukia seniūnijoje, o **23 d., trečiadienį, 17 val.**, siūloma dar kartą rinktis kultūros centre ir priimti galutinį sprendimą. Visi būkime atsakingi už savo žodžius.

Mūsų miestelio žmonės

Bronė Juknevičienė

Kokie mes buvom jauni...

Šituos žodžius vis kartojo ir kartojo mokytoja Teklė Rukšėnienė, kai žiūrinėjome nuotraukas, darytas jos vyro, irgi mokytojo, Juozo Rukšėno. Visi prisimenam, kad nebuvo renginio mokykloje ar kultūros namuose, kurio neįamžintų visur esantis fotografas. Beje, ilgus metus – bene vienintelis Tauragnuose. Tai dabar visuose renginiuose tik ir blyksi skaitmeniniai fotoaparatai, o ir fotografų ne vienas, tik turėk kur tas nuotraukas dėti. Juozas Rukšėnas dabar nebefotografuoja, nes jau akinių reikia, o ir kur visus juokins su „Zenitu“, kai yra modernesnių priemonių. (Kai kalbėjomės, man atrodė, kad mokytojo balse buvo galima justi lyg ilgesį, lyg liūdesį... O mokytoja Teklė vis kartojo, kad jau nebejauni, kad gyvenimas praėjo, kad viskas jau buvo...).

Juozą Rukšėną mes vadinam tauragniškiu. Iš tikrųjų gimė jis netoli Tauragnų, Saldutiškio seniūnijos Šarkių kaime. Turėjo gabumų technikai, norėjo mokytis, bet Kaunas buvo toli, su Vilniumi susisiektas geresnis, tai ir įstojo į tuometinį Vilniaus pedagoginį institutą studijuoti matematikos. Pirmasis paskyrimas buvo į Ignalinos r. Rimšės vidurinę mokyklą. Kiek ten dirbo jaunų mokytojų! (Apie tai pasakoja mokytoja Teklė ir labai gražiai šypsosi). Iš Rimšės jau abu kartu persikėlė į Rokiškio r. Jūžintų vidurinę mokyklą, bet ten dirbo neilgai, tik dvejus metus: nemielas pasirodė kraštas, prastos gyvenimo sąlygos. Išvažiavo į Saldutiškį, nes ten reikėjo vokiečių kalbos mokytojos (mokytoja Teklė studijavo vokiečių kalbą), buvo pamokų ir matematikos mokytojui.

Dirbti net nepradėjo, nes grįžo vokiečių kalbos mokytoja. Kaip tyčia, Tauragnuose reikėjo matematiko. Taigi nuo 1970 metų abu mokytojai Rukšėnai Tauragnuose. Tik mokytojai Teklei darbo pagal specialybę nebuvo (mokykloje buvo mokoma anglų kalbos), tai dirbo ir laborante, ir bendrabučio auklėtoja, ir mergaitėms dėstė buities darbus. Abiejų darbo stažai įspūdingi – per 36 metus.

O kaip šalia mokytojo darbo atsirado fotografavimas? Mokytojas Juozas sakė, kad viskas prasidėjo nuo to, kai žmona 1959 m. rugsėjį padovanojo fotoaparata (tada abu dirbo Rimšėje). Nebrangų „Smena 4“, nes geresniam pinigų nebuvo. Tai girdėdama mokytoja Teklė prapliumpa juoku, sako, kad nieko panašaus nebuvo. Kodėl turėtų dovanoti fotoaparata?! O mokytojas taip gudriai žiūri ir šypsosi šiek tiek sutrikęs, kad aišku – padovanojo... Ką beveiksi – aparatas yra, reikia jį naudoti. Vėliau jau pats nusipirko „Zorkij 4“, dar vėliau „Zenitą“. Tas tai jau buvo geras, fotografai neduos meluoti. Kadangi rimtai „užsikabino“, tai nusipirko ir visus reikalingus priedus: ir ryškumui nustatyti, ir nuotraukoms spausdinti, ir visa kita. Nors dabar nebefotografuoja, bet visi fotoaparatai išsaugoti, net ir su pirkimo dokumentais.

O kaip dabartinės technologijos, ar nenorėtų pabandyti? Gal ir gerai būtų, atsako mokytojas, bet skaitmeninius dabar vos ne kiekvienas turi ir visi fotografuoja, žino, kad yra ir labai gerų ir brangių fotoaparatus, bet negi įpirksi. Praėjo jau mūsų laikas, - prideda mokytoja Teklė.

Kol kalbėjomės, atrodė, kad mokytojas Juozas ilgisi tų laikų, kai fotografavo, kai tam, kad atsirastų nuotrauka, pačiam reikėjo daug darbo įdėti. Pasakojo, kad vienas žmogus Utenoje foto paprašė negatyvų. Nustebo abu: ir

tas žmogus, ir atelje darbuotojas. Pirmasis – kad negatyvų dabar nėra, o antrasis – kad šiais laikais galima tokio dalyko prašyti.

O dabar – šiokia tokia intriga. Laikraščio skaitytojų dėmesiui pateikiame keletą mokytojo Juozo darytų nuotraukų. Tiesa, namuose nuotraukų nedaug. Didžioji jų dalis buvo mokyklos archyve, dalis – kultūros centre. Po nuotraukomis nieko nerašau. Ne dėl to, kad pati ne visus žmones pažįstu, o todėl, kad gal skaitytojams bus įdomu prisiminti nuotraukose įamžintus žmones, gal dar įdomiau atpažinti save ar kaimynų vaikus. Gal šios nuotraukos paskatins atsiversti savo nuotraukų albumus, gal kas norės ką nors papasakoti laikraščio skaitytojams.

Kokie mes buvom jauni...

Trumpai

Socialinės apsaugos ir darbo ministerija primena, kokios 2011 metų dienos mūsų šalies kalendoriuje yra šventinės bei kuriomis darbo dienomis šiemet galėsime turėti papildomų poilsio dienų (iš interneto)

2011 m. papildomų poilsio dienų planavimo atmintinė

Vasario 16 d. (trečiadienis) - Lietuvos valstybės atkūrimo diena (nedarbo diena - trečiadienis);

Kovo 11 d. (penktadienis) - Lietuvos nepriklausomybės atkūrimo diena (trys poilsio dienos);

Balandžio 24-25 d. (sekmadienis ir pirmadienis) - Šv. Velykos (trys poilsio dienos);

Birželio 24 d. (penktadienis) - Rasos ir Joninių diena (trys poilsio dienos);

Liepos 6 d. (trečiadienis) - Valstybės (Lietuvos karaliaus Mindaugo karūnavimo) diena (nedarbo diena - trečiadienis);

Rugpjūčio 15 d. (pirmadienis) - Žolinės (Švč. Mergelės Marijos ėmimo į dangų diena) (trys poilsio dienos);

Lapkričio 1 d. (antradienis) - Visų Šventųjų diena (keturios poilsio dienos);

Gruodžio 24-26 d. (šeštadienis - pirmadienis) - Kūčios ir Šv. Kalėdos (trys poilsio dienos).

SADM atkreipia dėmesį, kad 2011 m. yra ir 2 šeštadieniai, kurie bus darbo dienos. Vasario 19 d. (šeštadienis) bus darbo diena (atidirbama už 2010 m. gruodžio 24 d.) bei lapkričio 5 d. (šeštadienį) taipogi bus dirbama (darbo diena perkelta iš š. m. spalio 31 d.).

A†A *Seniūnijoje sausio mėn. mirė*
ANTANAS JAUNIŠKIS, Tauragnai, 85 m.;
JONAS JUKNEVIČIUS, Kalvių k., 86 m.;
ANELĖ VAIŠNORIENĖ, Šeimatis k., 97 m.

Užjaučiame artimuosius.

Nuotraukos Danguolės Grabauskienės, Bronės Juknevičienės, Juozo Rukšėno, Jūratės Šinkūnienės, Aldonos Tartilienės, Žymanto Trimonio.

Parengė Danguolė Grabauskienė
Spausdino Utenos spaustuvė

Nuobaudos už greičio viršijimą

Iki 10 km/val. - Įspėjimas.

10 – 20 km/val. - Bauda 40 – 100 Lt

30 – 40 km/val. - Bauda 400 – 600 Lt.
 Neturintiems 2 m. vairavimo stažo – 400 – 600 Lt ir 3 – 6 mėn. teisių atėmimas.

40 – 50 km/val. - Bauda 600 – 800 Lt.
 Neturintiems 2 m. vairavimo stažo – 600 – 800 Lt ir 6 – 12 mėn. teisių atėmimas.

50 km/val. ir daugiau - Bauda 1000 – 1500 Lt ir 1 – 3 mėn. teisių atėmimas arba 7 paros arešto ir 6 mėn. teisių atėmimas. Neturintiems 2 m. vairavimo stažo – 1000 – 1500 Lt ir 12 – 18 mėn. teisių atėmimas. Neturintiems teisės vairuoti - 1500 – 2500 Lt arba 20 – 30 parų arešto.

(Iš Lietuvos automobilių kelių direkcijos parengto lankstinuko).

Iš kur kilo šv. Valentino diena? (iš interneto)

Pasakojama, kad III a. Romoje gyveno vyskupas Valentinas, padėjęs mylimiesiems. Tuometinis Romos imperatorius Klaudijus II-asis siekė suburti kuo didesnę kariuomenę, kad jie gintų imperiją. Kad savo tikslą pasiektų, jis netgi buvo išleidęs įsakymą, laikinai draudžiantį tuoktis, nes manė, kad šeimos vyras negali būti geras karys, nes jam svarbesnė jo šeima.

Vyskupas Valentinas išklausydavo mylinčiųjų žmonių išpažintis ir prašymus slapčia juos sutuokti. Klaudijus II-asis, sužinojęs, kad vyskupas paslapčia sutuokia poras, jį suėmė ir nubaudė mirties bausme. Valentinas mirė vasario 14 dieną. Po kurio laiko Valentinas paskelbtas šventuoju.

Tauragnų teatro „Mokas“ artistai vaidino Saldutiškio ir Sudeikių kultūros namuose. Jie parodė Bergmano „Paskutinį kavalierių“. Režisierė Loreta Juškėnienė.

Vasaris - antras mėnuo pagal šaltumą. Vasario vidutinė temperatūra lygi 4,4 laipsniams šalčio. Vasarį užregistruota žemiausia temperatūra Lietuvoje: -43C Utenoje (1956 m. vasario 1d.).

Vasaris - grynas žiemos mėnuo, dažnai siaučia pūgos, gausiai pasninga. Tačiau būna ir išimčių - 1990 m. temperatūra buvo pakilusi iki 18C. (iš interneto).

Kadangi ši žiema yra labai gili, miško žvėreliai kenčia badą, jau dažnai stirnaičių galima pamatyti prie pat namų. Medžiotojai kreipiasi į gyventojus prašydami neišmesti įvairių augalinių atliekų, o kaupti ir pranešti seniūnui. Atliekos bus paimtos iš Jūsų namų ir nuvežtos žvėreliams. Tinka bulvės ar jų lupenos, morkos, grūdai, kitas pašaras.